

Maiestati Regis Suecij Christine Christenclaw

Petrus Paulus Brunacci humil. et obed: famulus

A. 18
A. 19

S . P . D

Xominis nra fama, cuius uolatus mirifica claritate peragrat, ubique ingenij tui uoces tales effudit, ut nesciat Mundus, an sis illustris in Maiestate, an excessius in uirtute; nec est qui illas, ut mirabiles, non attendat; sed à me etiam referri, sicut alacritatis sunt; ita in te magnitudinem amando, amplitudinem reuereo. Tam iusta igitur causa ductus, opus presens ad scientias spectans ad te mittere decreui; ut protè quo humilissimum me tibi famulum dicando auctoritatem, et tuas optimas artes, ut singulares adorarem. Diu est quod hoc testimonium meę deuotionis prebere desideravi; idque, ut maiori tuo honore prestarem; theses prius impressas, et publicè defensas, ad pedes tuos me conferendo presentare uolebam; sed quoniam infelicitate temporis uacufactus est exitus, proposui presentibus litens destitutum resumere; ut sic, non mundo, nec mihi, sed tibi tantum elaborasse cognoscerem. Scio notam mihi futuram audacie, quod tuo leclissimo ingenio partum, non cedam elaboratum, cum etas mea uigerium quantum, non exceedens admittere experientiam minime possit. Scio excessentiam tuam in omni doctrina geritissimam. Video, quam sit periculosum habere sapientem eamdem, et uersatam. Sed promam fiduciam Iustum: Maiori auctoritatis tue quam mei ingenij respectu equuisse pensavi. Presentim, quod tutari à tue benignitatis humanitate, ac uirtute persuasum; quarum factorum, nihil ex omnium etatum memoria simile cognitionem est: Sic enim in Magnis te prebes, ut uere excelsam te esse uirtuosi gaudeant. Si quid igitur in his conclusionibus culpabile uides, postulo auctoritatem tuam, ne dedigneris; et hoc si non obtineo, deprecor; ut sic dignen's tantum me dixisse attendas, quantum ad testandam uirtutem magnitudinem eternè laudi satisfaciam.

15. M. c. L.

V
Modam epistola
Nomine Christine Regine
et ad manuscripto